

Direcția Generală a Finanțelor Publice a județului Arad urmare adresei Activității de Inspecție Fiscală Arad nr. XXX/12.12.2011, înregistrată la Direcția Generală a Finanțelor Publice a județului Arad sub nr. XXX/03.05.2011, prin care s-a transmis organului de soluționare, dosarul contestației formulate de **S.C. XXX S.R.L.**“(...) în scopul reluării procedurii de soluționare a contestației suspendată în baza Deciziei nr. XXX/10.02.2005 emisă de către Direcția Generală a Finanțelor Publice a județului Arad”, în temeiul dispozițiilor art. 214 alin. (3) din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003, privind Codul de Procedura Fiscală, republicată, a procedat la analiza dosarului contestației formulate de

S.C. XXXS.R.L.
CUI: XXX
cu sediul în loc. XXX, jud. Arad

înregistrată la Activitatea de Inspecție Fiscală Arad sub nr. XXX/05.01.2005 și la Direcția Generală a Finanțelor Publice a jud. Arad sub nr. XX/12.01.2005, a cărei soluționare a fost suspendată prin Decizia nr. XXX/10.02.2005 emisă de către Direcția Generală a Finanțelor Publice a județului Arad.

Societatea comercială **XXX S.R.L.** a formulat contestație împotriva Deciziei de impunere nr. XXX/26.11.2004 emisă de organele de control din cadrul Activității de Control Fiscal Arad în baza Raportului de inspecție fiscală nr. XXX/26.11.2004 solicitând anularea obligațiilor stabilite pentru suma totală de **XXX lei**, reprezentând:

- XXX lei taxa pe valoarea adăugată stabilită suplimentar;
- xxx lei majorări de întârziere/dobânzi aferente taxei pe valoarea adăugată stabilită suplimentar;
- xxx lei penalități de întârziere aferente taxei pe valoarea adăugată stabilită suplimentar.

Prin Decizia nr. XXX/10.02.2005 emisă de către Serviciul Soluționare Contestații din cadrul Direcției Generale a Finanțelor Publice a județului Arad, s-a dispus suspendarea soluționării contestației formulată de S.C. XXX SRL pentru suma totală de XXX lei, (...) procedura administrativă urmând a fi reluată la încetarea cu caracter definitiv a motivului care a determinat suspendarea, în condițiile legii."

Contestația a fost depusă în termenul legal de depunere prevăzut de art. 176 din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată.

Contestația a fost semnată de administratorul petentei și poartă amprenta ștampilei, așa după cum prevede art. 175 din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată.

Constatând că în speță sunt întrunite condițiile prevăzute de art. 170 și art. 171 din OG nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, coroborate cu art. 205 alin. 1 din OG nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, Direcția Generală a Finanțelor Publice a județului Arad este investită să soluționeze contestația formulată.

I. Petenta solicită anularea Deciziei de impunere nr. XXX/26.11.2004 emisă de Activitatea de Inspecție Fiscală, în susținerea cauzei invocând următoarele motive:

- se retine de către organele de control ca facturile reprezentând lucrările efectuate de către prestatorul de servicii SC XXX SRL din județul Bihor către SC XXX Srl au fost corect înregistrate in evidenta contabila a firmei prestatoare (probabil a si achitat la stat tva colectat);

- dacă la prestator sunt corect înregistrate in contabilitate aceste facturi,de ce nu ar fi corect înregistrate si la beneficiar;

- nu sunt de acord cu valoarea investiției stabilita de expertiza tehnica întocmită de expertul tehnic XXX, anexând o alta expertiza in valoare de XXX lei fără TVA;

- din raportul de expertiza tehnica, mai precis din anexa nr.2 „comparative între cantitățile de lucrări din situațiile de lucru ale furnizorului si datele din măsurători pentru principalele lucrări, nu rezultă diferențe de valoare. Nu sunt de acord cu valoarea lucrărilor stabilite pe baza Decretului nr.256/1984 (conform notei de calcul din anexa nr. 1 la expertiza). Stabilirea preturilor se face conform principiilor economiei de piață, la preturile acceptate între parteneri si nu pe baza unui Decret de pe vremea comunismului. De fapt preturile din facturi au fost acceptate de organele de control ale Județului Bihor așa cum se menționează in actul de control;

- din cuprinsul raportului de inspecție fiscală rezulta ca organele de control in baza raportului de expertiza tehnica nu accepta in totalitate lucrările efectuate in perioade 01.11.2003 -31.03 2004 si ca atare nu beneficiem de deducerea tva in suma de xxx lei - afirmație eronată, întrucât din raportul de expertiza tehnica nu rezulta ca aceste lucrări nu s-au efectuat in totalitate.

- referitor la neadmiterea la deducere a tva in suma de xxx lei aferenta achizițiilor de mărfuri de la SC xxx Srl si SC xxx Srl pe motiv ca nu s-a efectuat verificarea la aceste societăți, menționam ca Lg. 345/2002 si Lg. 571/2003 la art.22 al. 5 lit. a, respectiv art. 145 al. 3 lit. a nu prevăd obligația verificării societăților furnizoare, iar dovada efectuării tranzacțiilor o reprezintă recepțiile mărfurilor (la lucrările de construcții s-a făcut verificare încrucișată si tot nu se accepta deducerea)

- nu sunt de acord cu neacordarea dreptului de deducere pentru suma de xxx lei si stabilirea obligațiilor suplimentare de: xxx lei, xxx lei si xxx lei;

Pentru aceleași considerente petenta nu este de acord nici cu tva suplimentar stabilit pentru perioade 01.02.2002 -31.10.2003, in suma de xxx lei, dobânzi de xxx lei si penalități de xxx lei.

Din conținutul actului de control rezulta ca organele de control nu sunt de acord nici măcar cu dreptul de deducere a tva pentru valoarea stabilita de expertul tehnic, neacceptând dreptul de deducere pentru toate facturile emise de constructor in valoare de xxx lei.

Afirmația ca facturile conțin date fictive se contrazice cu afirmația ca la furnizor (constructor) datele sunt corect înregistrate in contabilitate (conform act de control DCF Bihor).

Pentru toate aceste motive, petenta solicită reanalizarea actului de control și anularea obligațiilor stabilite.

II. Verificarea s-a efectuat în urma solicitării de către SC XXX SRL a rambursării soldului sumei negative a TVA prin bifarea căsuței corespunzătoare din decontul de T.V.A. aferent lunii martie 2004 prin care se solicita rambursarea sumei de xxx lei. Datorita faptului ca mare parte din TVA deductibila rezultă din TVA aferentă facturilor emise de către SC XXX SRL aferente investiției casei de vacanta din xxx , organele de control din cadrul A.CF Arad au procedat la solicitarea unei expertize tehnice care sa stabilească valoarea reala a investiției efectuate la imobilul din localitatea XXX. Expertiza a fost solicitata intrucat societatea a înregistrat in evidenta contabila o valoare totala a investiției de xxxx lei, valoare pe care organele de control au considerat-o supradimensionata.

Înregistrând taxa pe valoarea adăugată deductibilă din facturile emise de SC XXXSRL, SC xxx SRL și SC xxx SRL, care au cuprins date nereale, a căror legalitate și realitate nu a putut fi verificată, SC XXX SRL a prejudiciat bugetul de stat prin solicitarea la rambursare a unor sume necuvenite, rezultate din operațiuni fictive.

Pentru faptele constatate prejudiciul cauzat bugetului de stat este în sumă de XXXlei, compusă din: xxx lei taxa pe valoarea adăugata stabilita suplimentar; xxx lei majorări de întârziere/dobânzi aferente taxei pe valoarea adăugata stabilita suplimentar; xxx lei penalități de întârziere aferente taxei pe valoarea adăugata stabilita suplimentar.

Pentru deficiențele constatate în ceea ce priveste taxa pe valoarea adaugata, organele de control au întocmit sesizarea penala înregistrata la Activitatea de Control Fiscal Arad sub nr. XXX/26.11.2004, transmisă spre soluționare Parchetului de pe lângă Judecătoria XXX, împotriva d-nei XXX în calitate de asociat unic si administrator si împotriva d-lui XXX în

calitate de împuternicit al administratorului, în vederea începerii cercetărilor și stabilirii existenței sau inexistenței elementelor constitutive ale infracțiunii.

În sesizarea penală formulată Direcția Generală a Finanțelor Publice a Jud. Arad s-a constituit parte civilă în cauză cu suma de XXX lei reprezentând prejudiciu cauzat bugetului de stat.

La data de 10.02.2005, D.G.F.P. a jud. Arad a emis Decizia nr. XXX prin care s-a decis suspendarea soluționării contestației depuse de către SC XXXSRL până la pronunțarea soluției definitive pe latură penală, procedura administrativă urmând a fi reluată la încetarea motivului care a determinat suspendarea.

În adresa nr. XXX/07.12.2011 conducerea A.I.F. Arad luând act de Rezoluția procurorului din 20.07.2011 pronunțată în dosarul nr. XXX/P/2007 al Parchetului de pe lângă Judecătoria XXX, rămasă definitivă prin Sentința Penală nr. XXX/03.11.2011, pronunțată de Judecătoria XXX în dosarul nr. XXX/246/2011, a dispus Serviciului Inspecție Fiscală Persoane Juridice II întocmirea referatului cu propuneri de soluționare a contestației, cu consecința retransmiterii dosarului contestației către D.G.F.P. a jud. Arad ca organ competent, în scopul reluării procedurii de soluționare a contestației.

III. În etapa procesuală penală, prin Rezoluția din 20 iulie 2011 din dosarul nr. XXX/P/2007, procurorul din cadrul Parchetului de pe lângă Judecătoria XXX a dispus încetarea urmăririi penale față de XXX, XXX și XXX pentru săvârșirea infracțiunii de evaziune fiscală prev. și ped. de art.9 al.I lit.c din Legea nr.241/2005 cu aplicarea art.13 cod penal, iar în baza art.10 din Legea nr.241/2005 și a art.91 cod penal, le-a aplicat acestora sancțiunea administrativă a amenzii în cuantum de 1000 lei pentru fiecare, sancțiune care a fost înscrisă în cazierul judiciar a acestora; Procurorul a reținut că petentul XXX a fost administratorul SC XXX Srl cu sediul în sat xxx, jud Bihor având ca obiect de activitate construcții de clădiri și de geniu civil, în fapt societatea desfășurându-și activitatea la punctul de lucru din Arad str. , în aceeași perioadă petentul XXX se ocupa și de administrarea faptică a SC XXX SRL cu sediul în loc XXX în baza unei procuri speciale încheiate de asociatul unic și administratorul SC XXX, învinuita XXX. La data de 10.02.2004 învinuita XXX îl împuternicește pe fiul său, învinuitul XXX să se ocupe de administrarea societății întocmind în acest sens o nouă procură specială.

În cursul anului 2003 petentul XXX, în calitate de administrator la SC XXX SRL, a încheiat un contract de lucrări cu SC XXX SRL XXX, administrată de către învinuita XXX. Acest contract avea ca obiect construirea unei case de vacanță în localitatea XXX, județul Arad.

În baza contractului și a efectuării unor lucrări privind construcția casei de vacanță, m. petentul XXX a emis un număr de 8 facturi fiscale în valoare totală de xxx lei vechi către administratorul SC XXX SRL.

În cursul lunii martie 2004, administratorul SC XXX SRL, învinuita XXX, folosindu-se de facturile emise de către petentul XXX, a solicitat rambursarea T.V.A-ului la Administrația Finanțelor Publice a Orașului XXX.

La data de 26.11.2004 organele fiscale de control aparținând DGFP Arad au procedat la efectuarea unui control de specialitate la SC XXX SRL având ca obiect „verificarea modului de constituire, înregistrare și virare a obligațiilor față de bugetul de stat consolidat precum și verificarea realității TVA în vederea rambursării soldului sumei negative a TVA aferentă perioadei 01.11.2003 -31.03.2004, sumă solicitată la rambursare prin decontul de TVA depus sub nr. xxx /26 04 2004 la Administrația Finanțelor Publice a Orașului XXX.

Din conținutul actului de control încheiat a rezultat faptul că suma negativă a TVA solicitată la rambursare prin decontul de TVA provine în cea mai mare parte din facturile de lucrări de construcții-montaj emise de SC XXX SRL XXX, pentru investiția efectuată în localitatea XXX, nr. 162. În acest sens s-a efectuat o verificare și la SC xxx SRL Bihor, reprezentată de petentul XXX cât și o reverificare la SC XXX SRL XXX pentru perioada 01.01.2002 -31.10.2003, perioadă pentru care societatea a beneficiat de rambursarea TVA-ului solicitat, conform procesului verbal nr. xxx/28 04 2004.

În ceea ce privește TVA-ul dedus în perioada verificată, respectiv, 01.11.2003 – 31.03.2004, aferentă investiției realizate la casa de vacanță din localitatea XXX și înregistrată în contabilitate în sumă totală de xxx lei cuprinsă în facturile fiscale emise de constructorul SC xxx SRL nu este legal. Acest aspect a decurs din faptul că datele cuprinse în situațiile de lucrări întocmite de SC XXX SRL și care au stat la baza emiterii facturilor fiscale în baza cărora a fost înregistrată TVA deductibilă, nu sunt reale, fapt confirmat în etapa procesuală penală.

Procurorul a mai reținut conform art. 10 din Legea 241/2005, că în cazul săvârșirii unei infracțiuni de evaziune fiscală prevăzută de prezenta lege, dacă în cursul urmăririi penale, sau al judecării, până la primul termen de judecată, învinuitul ori inculpatul acoperă integral prejudiciul cauzat, limitele pedepsei prevăzută de lege se reduc la jumătate. Dacă prejudiciul cauzat și recuperat în aceleași condiții este de până la 100.000 euro, în echivalentul monedei naționale, se poate aplica pedeapsa cu amenda. Dacă prejudiciul cauzat și recuperat în aceleași condiții este de până la 50.000 euro în echivalentul monedei naționale se aplică o sancțiune administrativă care se înscrie în cazierul judiciar.

Având în vedere cele expuse mai sus, deoarece învinuiții au achitat integral prejudiciul cauzat bugetului de stat, inclusiv penalitățile și majorările de întârziere, prejudiciul cauzat fiind mai mic de 50.000 euro în echivalentul monedei naționale, aceștia au beneficiat de cauza de nepedepsire prevăzută de art. 10 din Legea 241/2005, acțiunea penală neputând fi pusă în mișcare, procurorul a dispus încetarea urmăririi penale față de aceștia pentru săvârșirea infracțiunii prev. și ped. de art. 9 alin 1 lit. c) din Legea 241/2005 și le-a aplicat acestora o sancțiune cu caracter administrativ prev. de art. 91 din C.pen. sancțiune care a fost înscrisă în cazierul judiciar al acestora.

Împotriva acestei rezoluții, petentul a depus plângere în termen, care a fost soluționată prin rezoluția din 25.08.2011 a primului procuror de pe lângă Judecătoria XXX, prin respingerea plângerii petentului, apreciindu-se că procurorul a făcut o evaluare corectă a activității pe care poliția judiciară a desfășurat-o și a dat o soluție legală și temeinică, bazată pe probele administrate la dosarul cauzei.

Și împotriva acestei rezoluții XXX a formulat plângere la data de 15.09.2011, la instanța de judecată și solicitând desființarea rezoluției procurorului și trimiterea cauzei la Parchetul de pe lângă Judecătoria XXX în vederea efectuării expertizei tehnice în construcții dispuse prin Decizia penală nr. xxx/R/2007 a Tribunalului Arad.

Din actele și lucrările dosarului, instanța a reținut că plângerea formulată de petent este nefondată și a fost respinsă pentru următoarele motive:

Într-adevăr prin decizia mai sus precizată Tribunalul Arad a admis plângerea formulată de către DGFP Arad - Activitatea de Control Fiscal și a trimis cauza la Pachetul de pe lângă Judecătoria XXX în vederea redeschiderii urmăririi penale față de XXX, XXX și XXX, dispunând efectuarea unei noi expertize tehnice pentru a se stabili valoarea reală a imobilului, dar așa după cum rezultă din înscrisurile aflate la filele 512 și 515 dosar UP această expertiză este imposibil de efectuat, astfel că în condițiile în care o probă nu mai poate fi administrată se poate renunța la aceasta.

De altfel, tot din actele dosarului instanța a mai reținut că XXX s-a ocupat de administrarea SC XXX SRL XXX, în baza procurii primite de la XXX **și tot el a fost cel care a achitat în numele SC XXX SRL XXX prejudiciul cauzat bugetului de stat.**

Având în vedere cele expuse mai sus instanța penală a statuat definitiv că procurorul în mod legal a dispus soluția de încetare a urmăririi penale față de petent și cei doi învinuiți și le-a aplicat acestora o sancțiune administrativă în cuantum de 1.000 lei pentru fiecare, reținând că a intervenit o cauză de nepedepsire prevăzută de lege; în temeiul art. 2781 al.8 lit.a C.pr.penală, instanța va respinge plângerea petentului

împotriva rezoluției din 20 iulie 2011 din dosar nr. XXX/P/2007 a procurorului din cadrul Parchetului de pe lângă Judecătoria XXX și a rezoluției din 25.08.2011 dată în dosar nr. xxx/II/2/2011 a prim procurorului din cadrul Parchetului de pe lângă Judecătoria XXX.

IV. Cauza supusa solutionarii este daca Ministerul Finantelor Publice prin Directia Generala a Finantelor Publice a judetului Arad, mai poate antama fondul cauzei, in conditiile in care instanta penala s-a pronuntat asupra laturii civile, cu caracter definitiv, in sensul ca a respins ca nefondată plângerea petentului XXX formulată împotriva Rezoluției din 20 iulie 2011 din dosar nr. XXX/P/2007 a procurorului din cadrul Parchetului de pe lângă Judecătoria XXX și a Rezoluției din 25.08.2011 din dosar nr. xxx/II/2/2011 a prim procurorului din cadrul Parchetului de pe lângă Judecătoria XXX, menținând debitele stabilite de organele fiscale prin actul de control contestat.

In fapt, S.C. XXX S.R.L. a formulat contestatie împotriva Deciziei de impunere nr. XXX/26.11.2004 emisă de Activitatea de Inspecție Fiscală în baza raportului de inspecție fiscală din nr. XXX/26.11.2004, prin care au fost stabilite obligații fiscale în suma totală de **XXX lei**, reprezentând:

- xxx lei - taxa pe valoarea adăugata stabilita suplimentar;
- xxx lei - majorări de întârziere/dobânzi aferente taxei pe valoarea adăugata stabilita suplimentar;
- xxx lei - penalități de întârziere aferente taxei pe valoarea adăugata stabilita suplimentar.

În ceea ce privește taxa pe valoarea adăugata stabilita suplimentar cu majorările de întârziere/dobânzile si penalitățile de întârziere aferente se rețin următoarele:

In urma solicitării de către SC XXX SRL a rambursării soldului sumei negative a TVA prin bifarea căsuței corespunzătoare din decontul de T.V.A. aferent lunii martie 2004 prin care se solicita rambursarea sumei de xxx lei si datorita faptului ca mare parte din TVA deductibila înregistrata in facturile emise de către SC XXX SRL aferenta investiției casei de vacanta din XXX, organele de control din cadrul A.C.F. Arad au procedat la solicitarea unei expertize tehnice care sa stabilească valoarea reala a investiției efectuate la imobilul din localitatea XXX. Expertiza a fost solicitata intrucat societatea a înregistrat in evidenta contabila o valoare totala a investiției menționate mai sus de xxx lei , valoare pe care organele de control au considerat-o supradimensionata.

Astfel, conform raportului de expertiza întocmit de către expertul tehnic XXX, valoarea reala a investiției rezultata în urma măsurărilor efectuate, a fost în suma de xxx lei. Expertiza a avut la bază metoda costului standard constând din aplicarea tarifelor specifice/mp la suprafețele utile plus dotările aferente acestora; prețurile astfel determinate au fost actualizate în conformitate cu Buletinul de Expertiza Tehnica nr. xx/2004. Au existat diferențe considerabile între cantitățile prevăzute în situațiile de lucrări întocmite de societatea prestatoare SC XXX SRL, și cele rezultate din măsurătorile efectuate de expertul tehnic, așa cum se prezintă în raport, fapt care a condus la concluzia că lucrările facturate de firma prestatoare nu reprezintă valoarea reala a acestora și că nu s-au efectuat în totalitate lucrările facturate.

Având la baza datele din raportul precizat mai sus, organele de control au considerat că au fost facturate operațiuni fictive, neputându-se acorda dreptul de deducere al Taxei pe valoarea adăugată aferentă investiției de la imobilul din XXX, în conformitate cu prevederile art.22 alin. (5) lit.a) din Legea 345/2002 și cu prevederile art.145 alin. (3) lit. a) din Legea 571/2003.

De asemenea, în perioada 01.11.2003 - 31.03.2004, societatea verificată s-a aprovizionat cu piese de schimb și marfa de la SC xxx SRL și SC xxx SRL Arad având cod de înregistrare fiscală R xxx, respectiv R xxx, în suma totală de xxx lei, cu TVA aferentă în suma de xxx lei .

Organele de control au încercat să realizeze controlul încrucișat, ca procedura de control fiscal în vederea realizării atribuțiilor de inspecție fiscală, conform prevederilor art. 94 alin 1 din OG 92/2003 republicată, pentru a urmări realitatea și legalitatea operațiunilor contabile respectiv de achiziție de la cele două societăți.

În ceea ce privește taxa pe valoarea adăugată aferentă achizițiilor efectuate de la cele două societăți precizate mai sus, organele de control au constatat faptul că nu s-a putut realiza controlul încrucișat conform prevederilor art. 94 alin 1 lit .c) din OG 92/2003 republicată; datorită faptului că actele și documentele de evidență contabilă ale celor două societăți nu au fost puse la dispoziția organelor de inspecție fiscală care trebuiau să efectueze verificarea acestora la data de 07.06.2004 (la SC xxx SRL), respectiv 21.05.2004 (la SC xxx SRL). Ca urmare, au fost transmise sesizări penale organelor competente așa cum rezultă din raportul de inspecție fiscală întocmit la SC XXX SRL în data de 26.11.2004.

Neputându-se verifica legalitatea și realitatea taxei pe valoarea adăugată dedusă de petentă aferentă operațiunilor de achiziție de la cele două societăți, organele de control nu au acordat drept de deducere, în conformitate cu prevederile art.22 alin. (5) lit.a) din Legea 345/2002 și cu prevederile art.145 alin. (3) lit. a) din Legea 571/2003.

Astfel, organele de control au respins petentei dreptul de deducere al TVA, fara drept de preluare, in suma de xxx lei si au stabilit TVA suplimentara in suma totala de xxx lei, datorata faptului ca nu s-a admis deducerea TVA in suma de xxx lei aferenta investiției la imobilul din XXX si a TVA in suma de xxx lei aferenta achizițiilor efectuate de la SC xxx SRL si SC xxx SRL.

De asemenea, au fost calculate majorări de intirziere/dobanzi pentru Tva suplimentara in suma totala de xxx lei si penalități de intirziere in suma de xxx lei, in conformitate cu prevederile art. 31 din OG 17/2000 si art. 33 din Legea 345/2002 coroborate cu prevederile art 13 si 14 din OG 61/2002 si art. 114. 115 si 116 din OG 92/2003 republicata.

In cadrul procesului penal, Directia Generala a Finantelor Publice a judetului Arad, s-a constituit parte civilă în cauză cu suma totala de XXX lei, formata din debite suplimentare de natura TVA in quantum de xxx lei, precum si majorari de intarziere în sumă de xxx lei si penalitati aferente in suma de xxx lei, reprezentând prejudiciu cauzat bugetului de stat.

Prin Rezoluția din 20 iulie 2011 din dosar nr. XXX/P/2007, procurorul din cadrul Parchetului de pe lângă Judecătoria XXX a dispus încetarea urmăririi penale față de XXX, XXX și XXX pentru săvârșirea infracțiunii de evaziune fiscală prev. și ped. de art.9 al.I lit.c din Legea nr. 241/2005 cu aplicarea art.13 cod penal, iar în baza art.10 din Legea nr. 241/2005 și a art.91 cod penal, le-a aplicat acestora sancțiunea administrativă a amenzii în quantum de 1000 lei pentru fiecare, sancțiune care a fost înscrisă în cazierul judiciar a acestora, s-a mai dispus scoaterea de sub urmărire penală a învinuiților XXX, XXX și XXX, pentru săvârșirea infracțiunii de fals la legea contabilității prev. de art. 37 din Legea nr.82/1991 întrucât fapta nu există.

Instanța văzând prevederile art.2781 al.8 lit.a C.pr.penală, a respins plângerea petentului împotriva rezoluției din 20 iulie 2011 din dosar nr. XXX/P/2007 a procurorului din cadrul Parchetului de pe lângă Judecătoria XXX și a rezoluției din 25.08.2011 dată în dosar nr. xxx/II/2/2011 a prim procurorului din cadrul Parchetului de pe lângă Judecătoria XXX și a menținut cele constatate de organele de control fiscal ale Activității de Control Fiscal din cadrul D.G.F.P. a jud. Arad.

In drept, potrivit art. 415 alin. (1) din Codul de procedura penala:

"Hotarârile instantelor penale devin executorii la data când au ramas definitive".

Art. 416¹ lit. a din Codul de procedura penala precizeaza:

"Hotarârile instantei de apel ramân definitive:

1. la data expirarii termenului de recurs;

a) *când apelul a fost admis fara trimitere pentru rejudecare si nu s-a declarat recurs în termen; [...]*

OG nr. 92 din 24 decembrie 2003, republicată, privind Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare:

„ART. 214

Suspendarea procedurii de soluționare a contestației pe cale administrativă

(...)

(4) Hotărârea definitivă a instanței penale prin care se soluționează acțiunea civilă este opozabilă organelor fiscale competente pentru soluționarea contestației, cu privire la sumele pentru care statul s-a constituit parte civilă.

Cu privire la raportul Codului de procedură fiscală cu alte acte normative, potrivit dispozițiilor art. 2 alin. (3) din OG nr. 92/2003, republicată, privind Codul de procedură fiscală:

„Unde prezentul cod nu dispune se aplică prevederile Codului de procedură civilă.”

Astfel, în conformitate cu prevederile art. 163 și art. 166 din Codul de procedură civilă:

„ART. 163

(1) Nimeni nu poate fi chemat in judecata pentru aceeasi cauza, acelasi obiect si de aceeasi parte inaintea mai multor instante.

ART. 166

Exceptia puterii lucrului judecat se poate ridica, de parti sau de judecator, chiar inaintea instantelor de recurs.”

Reglementând prezumțiile legale, art. 1200 pct. 4 din Codul civil dispune:

„ART. 1200

Sunt prezumții legale acelea care sunt determinate special prin lege, precum:

(...)

4. puterea ce legea acorda autorității lucrului judecat.”

Ordinul 2137/2011 privind aprobarea Instrucțiunilor pentru aplicarea titlului IX din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată:

“11.1. *Contestația poate fi respinsă ca:*

(...)

c) fiind fără obiect, în situația în care sumele și măsurile contestate nu au fost stabilite prin actul administrativ fiscal atacat sau dacă prin reluarea procedurii administrative, **luându-se act de soluția pronunțată de instanța penală, se constată că cererea rămâne lipsită de obiect;**”

(...)

11.4. Prin decizie se poate constata autoritatea de lucru judecat atunci când există identitate de obiect, părți și cauză.”

Din analiza documentelor existente la dosarul cauzei, se retine faptul ca instanța de judecata s-a pronunțat pe fond in cauza civila prin Sentința penală nr. XXX/03.11.2011 a Judecătorei XXX pronunțată în Dosar nr. XXX/246/2011, rămasă definitivă, în sensul respingerii ca nefondată a plângerii formulate de xxx, împotriva Rezoluției din 20 iulie 2011 din dosar nr. XXX/P/2007 a procurorului din cadrul Parchetului de pe lângă Judecătoria XXX și a rezoluției din 25.08.2011 dată în dosar nr. xxx/II/2/2011 a prim procurorului din cadrul Parchetului de pe lângă Judecătoria XXX.

Având în vedere situația parcurgerii o singură dată a diferitelor etape ale fazei judecătorești, o cerere poate fi judecată definitiv o singură dată și nu poate fi combătută printr-o altă hotărâre judecătorească, astfel încât drepturile recunoscute printr-o hotărâre definitivă să nu fie contrazise printr-o hotărâre ulterioară, dată într-un alt proces.

Se retine că hotărârea instanței penale pronunțată în cauză se referă la actele administrative întocmite de organele fiscale respectiv constatarile inscrise in raportul de inspectie fiscala incheiat la data de 26.11.2004 de catre A.I.F. Arad în legătură cu obligatiile fiscale suplimentare de natura taxei pe valoarea adaugata cu majorarile si penalitatile de intarziere aferente.

Astfel prin procesul penal s-a stabilit, in mod definitiv faptul ca suma totala de XXX lei reprezentand TVA cu majorari si penalitati de intarziere, cu care Directia Finantelor Publice a Jud.Arad s-a constituit parte civila in temeiul constarilor inscrise in Raportul de inspectie fiscala incheiat in data de 26.11.2004, petenta a contestat in procedura prealabila întreaga sumă, care constituie prejudiciu real adus statului, fiind datorata de petentă.

In cauza de fata, de contencios administrativ si fiscal se discuta aceeasi suma totala de XXX lei contestata de petenta, stabilita prin aceelasi Raport de inspectie fiscala incheiat in data de 26.11.2004 de catre organele de inspectie fiscala din cadrul Activitatii de Inspectie Fiscala Arad, care a stat la baza constituirii ca parte civila a Directiei Generale a Finantelor Publice Arad in procesul penal.

Or, situatia acestui debit a fost stabilita si solutionata in procesul penal privind pe administratorul SC XXX SRL XXX, proces in care Directia Generala a Finatelor Publice a Jud. Arad s-a constituit parte civila cu suma de XXX lei, contestata de petentă, in baza aceluasi raport de inspectie fiscala, intrucat suma datorata bugetului de stat a fost analizata si stabilita prin Rezolutia procurorului din data de 20.07.2011 a Parchetului de pe langa Judecătoria XXX, solutie mentinuta prin Sentința penală nr. XXX/2011 a

Judecătoria XXX pronunțată în Dosar nr. XXX/246/2011 în prezenta cauză nemaiputându-se verifica această datorie fiscală. Hotărârea penală a intrat în puterea lucrului judecat și este opozabilă persoanelor care participă în proces și care au fost părți și în procesul penal.

Activitatea de Inspectie Fiscala din cadrul Directiei Generale a Finantelor Publice a Jud. Arad, care a emis Raportul de inspectie fiscala din data de 26.11.2004 și care a stabilit ca SC XXX SRL XXX datorează bugetului de stat suma totală de XXXlei, este aceeași persoană pagubită material care în procesul penal a solicitat recuperarea acestui prejudiciu de la învinuții XXX și XXX și de către partea responsabilă civilmente SC XXX SRL XXX.

Situația datoriei fiscale a fost analizată în totalitate de către instanța penală prin soluționarea acțiunii civile.

Cum hotărârea penală a rămas definitivă, ea se bucură de puterea lucrului judecat, inclusiv în ce privește soluționarea laturii civile.

Instituția puterii lucrului judecat, în calitate de cel mai importat efect al hotărârilor judecătorești, are la bază o regulă fundamentală și anume aceea că soluția cuprinsă în hotărâre este prezumată a exprima adevărul și nu trebuie să fie contrazisă de o altă hotărâre.

Puterea de lucru judecat este reglementată ca o prezumție legală absolută irefragabilă în art.1201 Cod civil și trebuie întrunită triplă identitate de elemente: părți obiect și cauză.

În situația de față se apreciază că există identitate de părți, întrucât se are în vedere prezenta juridică a părților, ca titulare ale drepturilor ce formează obiectul litigiului. Astfel, Direcția Generală a Finantelor Publice a Jud. Arad din ambele procese a urmărit recuperarea prejudiciului, iar SC XXXSRL XXX a fost subiect debitor al raportului juridic născut între părți.

Obiectul este de asemenea identic, deoarece scopul urmărit este același pentru fiecare parte. Și cauza este identică, având în vedere că temeiul juridic al dreptului valorificat este același: recuperarea prejudiciului cauzat bugetului de stat prin faptele ilicite ale reclamantei.

Litigiul civil (de contencios administrativ, el fiind civil prin opoziție cu cel penal) se soluționează ulterior litigiului penal, în care instanța penală a stabilit pe lângă existența faptei și întinderea prejudiciului rezultat din infracțiune. În această situație se reține că dovedit acest prejudiciu, hotărârea penală având putere de lucru judecat, în conformitate cu dispozițiile art.1201 Cod civil și art.22 Cod procedura penală.

În cadrul procesului penal, pentru soluționarea laturii civile părțile au avut dreptul să depună probe, să susțină cauza, astfel încât investirea Direcției generale a Finantelor Publice a Jud. Arad cu soluționarea pe fond pentru suma totală de XXXlei, ar constitui o reluare a faptelor care au făcut obiectul judecății laturii civile din cadrul procesului penal.

În aceste condiții, se reține că urmare hotărârii dispuse în cauză de instanța penală, hotărâre prin care s-a confirmat temeinicia stabilirii acestor obligații în sarcina SC XXX SRL prin Decizia de impunere nr. XXX/26.11.2004, în sensul menținerii ca datorate a sumei totale de **XXX lei**, reprezentând: xxx lei taxa pe valoarea adăugată stabilită suplimentar; xxx lei majorări de întârziere/dobânzi aferente taxei pe valoarea adăugată stabilită suplimentar; xxx lei penalități de întârziere aferente taxei pe valoarea adăugată stabilită suplimentar, contestația nu mai are obiect.

Pentru considerentele mai sus prezentate și în temeiul prevederilor art. 415 alin.1, art. 416¹ lit. a Codul de procedura penală, art. 163 și art. 166 din Codul de procedură civilă, art.1200 din Codul civil, art. 2 alin. (3), art. 214, art.217 din OG nr. 92 din 24 decembrie 2003, republicată, privind Codul de procedura fiscală, cu modificările și completările ulterioare, pct. 11.01 și 11.4 din Ordinul 2137/2011 privind aprobarea Instrucțiunilor pentru aplicarea titlului IX din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, Sentința penală nr. XXX/03.11.2011 a Judecătorei XXX pronunțată în Dosar nr. XXX/246/2011, rămasă definitivă, coroborat cu art. 216 din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003, privind Codul de procedură fiscală, republicată, se

D E C I D E

Respingerea contestației formulată de **S.C. XXX S.R.L.**, CUI: XXX, cu sediul în localitatea XXX, jud. Arad, împotriva Deciziei de impunere nr. XXX/26.11.2004 emisă de către Activitatea de Inspecție Fiscală Arad, pentru suma de **XXX lei**, ca fără obiect, în cauză constatându-se autoritatea de lucru judecat.

Prezenta decizie poate fi atacată la Tribunalul Arad în termen de 6 luni de la data comunicării.

Director executiv ,